

[Bjørn Elmquist]

Lad mig dernæst lige ganske kort sige til fru Inge Krogh i anledning af hendes bemærkninger om kampagnen med skål for det og det, at jeg ikke synes, der er noget slemt i at sige skål for det og det. Man behøver ikke at gøre det i alkohol, man kan godt skåle i andet end alkohol; det sker, at man gør det i sodavand, Carlsberg, osv. Det, der var i vejen med den plakat – og det blev rettet, så vidt jeg forstår – var, at der var afbildet en kapsel, hvor der stod »Hof« oppe i det ene hjørne, og det var forkert, for dermed viste man jo, at der skulle skåles i øl. Der er masser af eksempler på omgåelse af reklame – det blev fremlagt i retsudvalget, da man behandlede det ved sidste lejlighed – i Norge f. eks. omgæelser for sherry, for whisky osv. af reklameforbuddet.

Inge Krogh (KrF):

Jeg forstår ikke rigtig de sidste bemærkninger, for når der står skål og det er Carlsberg – og nu nævnede hr. Bjørn Elmquist selv kapslen – så er det klart, at skålen skal drikkes i øl. Og det var unge mennesker; Kviks toer kan bestemt ikke være gamle mennesker. Jeg er måske ikke så forfærdelig bevandret i de dele, men det må være unge mennesker. Det stod ganske klart i den kodeks, der var dengang, og som stadig gælder, at man ikke måtte bruge unge mennesker. Under beatfestivalen var der bestemt heller ikke mange over de 25 år, og det var et billede taget direkte derfra. Det, man kan gøre sig forhåbninger om, er altså de sanktioner, man vil få med. Jeg undrer mig ærlig talt lidt over, at man synes, det er så forfærdeligt, at man ikke får reklame for alkohol. Der er ingen reklame for lægemidler, men det er der ikke nogen der finder mærkværdigt. Der er mange andre restriktioner: man må f. eks. ikke nævne smør og margarine sammen i reklamer, så vidt jeg ved. Der er utrolig mange restriktioner; hvorfor skal det dog netop være så frit med hensyn til alkohol?

Jeg er glad for, at der kommer stramninger og mulighed for, at de overholdes, men bare det at se en flaske kan hos nogle af dem, der er i farezonen, som altså netop ønsker at afvænne sig, give en trang, som kan være vanskelig at overvinde. Jeg mener, at den del af samfundet, som kan beherske deres alkoholforbrug, burde tage så meget hen-

syn til de svage, at man i hvert fald undlod at reklamere.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Det er klart, at det, der hedder reklame, ikke betales af firmaerne bare for folks blå øjnes skyld; det er ikke filantropi. Firmaerne laver disse reklamer, fordi de vil sælge noget mere, og derfor er selve formen meget afgørende. Jeg vil gerne stille hr. Bjørn Elmquist endnu et spørgsmål. Hvis der nu kunne opnås en aftale mellem indenrigsministeriet og branchen, går jeg ud fra, at hr. Bjørn Elmquist vil gå ind for en sådan aftale, for ellers forstod jeg ikke, hvad det var, hr. Bjørn Elmquist sagde før.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Hvis indenrigsministeren og branchen kan enes, er det da udmærket, for så behøver indenrigsministeren jo ikke komme til folketinget, og hvis han kan enes med branchen om at lave sanktioner, må det også være en affære mellem branchen selv og indenrigsministeren. Men hvis indenrigsministeren, som man havde indtryk af var tilfældet, hvad Nordsøolien angik – det skal vi slet ikke komme ind på her – henvender sig til folketinget først for at finde ud af, om han har et politisk flertal for at sætte magt bag et eventuelt forhandlingssammenbrud, så han kan stille krav til branchen om, at det går sådan og sådan, hvis vi ikke bliver enige, så vil vi fra venstres side ikke medvirke. Vi vil i hvert fald ikke nu og her give tilsagn om at medvirke til det, for så er der ikke tale om frie forhandlinger i ordets egentligste forstand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen